

danne Blade, at man f. Ex. i Frankrig har havt den bekendte Moniteur Universel som for Dvrigt nu er hørt op at være det officielle Organ, og er afløst som saadant af Journal Officiel. Disse Erfaringer i Frankrig skulde netop ist. allerhøjesten Grad gjøres. En Person med at indrette et Organ af den Art. Det er noget af det mest Kuriose i den franske Historie at følge hvorledes det officielle Blad til forskjellige Tider har betegnet de samme Personer og Forhold, hvorledes f. Ex. i 1814 den samme Mand den ene Dag betegnedes som "Ulyspatoren Bonaparte" og den næste Dag som "Hs. Majestæts Keiser Napoleon af Frankrig". Den Slags officielle Tidender, som ledes af den bestaaende Regjering, bliver overordentlig let misbrugt til en politisk Propaganda, som ved sin skiftende Karakter virker meget demoraliserende, jeg anser det derfor selv tilvort meget rolige og sindige Samfund, for en uberegnelig uheldig Ide, om der skulde blive stiftet et Organ, der indrettedes til at være i den Forstand, som der har været Tale om, et politisk Organ for Regjeringen, hvorigjennem dets Anskuelse skulde udbrædes mellem Befolkningen, og som ved almindelige journalistiske Meddelelser skulde søge at forstærke sig den Udbredelse, som er Betingelsen for at det retslige Beskændtgjorelse, som oplægges idet, saaa dert formodne Udbredelse eller ikke. Det forekommer mig, at maas man ikke vil ønskes med det ene af de Alternativer, som ere bleyne opstillede i Bertallets Forslag, saa burde man i alt Fald ikke have stillet som det andet Alternativ dette Udgivelsen af en særlig Regjerings-Avts, men saa burde man have opstillet en Auktion, hvor ved den Fordel, som Optagelsen af de officielle Beskændtgjorelse, udbrædes til den, der vilde give mest deraf. Men her forekommer det mig netop, at der vilse sig en betydelig Uklarhed i de Bestræbelser, der have affødt de foreliggende Lovforslag, og igjen i Kvast i saadanne Lovforslag have affødt Betænkningen med dens mangehaande principale, subsidære og aldeles subsidære Indstillinger. Hvad der det egentlig de Herrer ville vilde, der have nogle Penge ud af dem, der tjene for Meget finde de at den Berlingske Tidende afgiver en for stor Fordel til sine Ciere, og finde de, at Staten bort-

skænker Noget, som den ikke burde give gratis, men som den burde lade sig betale? Er det deres Mening at ville stabe en Statsindtægt ud af de officielle Beskændtgjorelse? Nu vel, er dette deres Mening, saa er det den simple og ligefremme Betragtning at sætte den Ret, som en Række af Love har givet til, at disse Beskændtgjorelse skulle indrykkes for Betalings til Auktion. Derfor de nu skulde finde, at dette da medførte den store Uretfærdighed, at man derved kunde komme til at skænke et saadant Privilegium til et Organ, der efter sin politiske Retning kunde være særligt for Samfundets Udvikling i det Hele, saa vilde der jo ikke være Noget til Hindre for at træffe nogle Sikkerhedsforanstaltninger i den Retning, blandt andet ved at give Ministeriet den fornødne Bemyndigelse til ikke at tage imod det højeste Bud, men velge saaledes, at dette politiske og ganske vist meget vigtige Gensyn blev fyldestgjort. Men, dersom De allsaa vilde have en Indtægt ud af dette Forhold, saa blug den Beh. at De sætte Sagen til Auktion, og gjør det ikke blot for Kjøbenhavn, for Berlingske Tidendes Vedkommende, men for det hele Land. Derfor derimod deres Opgaver er en anden, nemlig at stabe de retslige Beskændtgjorelse, en saaa god Udbredelse som muligt, saa skulde De helst lade det blive ved det bestaaende, thi det maas det Hele og Store siges, at denne Form for Beskændtgjorelse, som vi nu en Gang have faaet praktisk staa godt til. De Kundgjorelse, som man vilffer at bringe ud til den store Rreds, maas til denne store Rreds igjennem Berlingske Tidende, og igjennem Stiftstidenderne faae den en saadan Udbredelse, som der overhovedet i vort Land kan ventes i det Hele og Store. Der findes ganske vist nogle enkelte Undtagelser fra denne Regel, der er Steder, man har gjentagende nævnt Ribe og Viborg Stiftene, hvor Stiftstidenderne ikke længere kunne siges indenfor deres Stift at have den lokale Udbredelse, som de burde have. Dette synes at skyldes en Mangel paa Sver og Nidfærhed hos deres Udgivere, thi, dersom de havde sørget for i rette Tid at benytte det store Fortrin, de havde igjennem offentlige Beskændtgjorelse, derved at de skulde have søgt